

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Praze rozhodl Mgr. Vladimírem Soukupem jako samosoudcem ve věci

žalobce: **T** **K**, narozený dne ,
bytem ,
zastoupený advokátem JUDr. Zdeňkem Hrabou,
sídlem Říčany, Kamlerova 795/9, 251 01,

proti

žalovanému: **ALEVEN Plazy, a.s.**, IČO: 27616886,
sídlem Plazy, Mladá Boleslav - Plazy 103, 293 01,
zastoupený advokátem Mgr. Markem Vojákem,
sídlem Praha 1 – Nové Město, Na Florenci 2116/15, 110 00,

o zaplacení částky 16 927 176 Kč s příslušenstvím,

takto:

- I.** Z a m í t á se žaloba s tím, aby byla žalovaná uznána povinnou zaplatit žalobci částku 16 927 176 Kč s úrokem z prodlení v zákonné výši od 25. dubna 2017 do zaplacení.
- II.** Žalobce je povinen zaplatit žalované náklady řízení ve výši 554 785 Kč, a to k rukám jejího právního zástupce, do tří dnů od právní moci tohoto rozsudku.

Odůvodnění:

1. Žalobce se svou žalobou podanou ke zdejšímu soudu dne 1. 12. 2017 domáhal v konečném znění svého žalobního petitu vydání rozhodnutí, kterým by byla žalovaná uznána povinnou zaplatit mu

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Špačková

částku 16 927 176 Kč s úrokem z prodlení v zákonné výši od 25. 4. 2017 do zaplacení. Tvrdil, že byl vlastníkem čtrnácti kusů kmenových akcií žalované č. 1 až 12 a 15 až 16 na jméno o nominální hodnotě 10 000 Kč. Rozhodnutím valné hromady žalované ze dne 3. 12. 2014 byla přijata změna stanov společnosti a podle nových stanov byla převoditelnost akcií omezena tak, že k jejich převodu je třeba souhlasu představenstva. Žalobce tvrdil, že pro tuto změnu nehlasoval. Změna stanov byla do obchodního rejstříku zapsána dne 17. 12. 2014, avšak bez zápisu omezení převoditelnosti akcií, neboť žalovaná takový návrh nepodala. Připomínal, že se žalovaná nezapsání uvedené skutečnosti do obchodního rejstříku dovolává jako důvodu, proč neučinila veřejný návrh smlouvy o převodu akcií podle ust. § 335 zákona č. 90/2012 Sb., o obchodních korporacích (dále jen „z.o.k.“) a proč neposkytla přiměřené protiplnění za jeho akcie. Zdůrazňoval, že valná hromada, konaná dne 31. 3. 2015, rozhodla o zvýšení základního kapitálu společnosti o částku 30 000 000 Kč na celkovou částku 32 000 000 Kč upsáním nových akcií, které nabyl majoritní akcionář a předseda představenstva žalovaného ing. J. C. Dovožoval, že žalovaná porušila zákonnou povinnost vyplývající z ust. § 11 odst. 2 zákona č. 304/2013 Sb. o veřejných rejstřících právnických a fyzických osob a o evidenci svěřenských fondů (dále jen „z.v.r.“), kdy návrh na zápis do obchodního rejstříku musí být podán bez zbytečného odkladu po vzniku rozhodné skutečnosti, když nepodala návrh na zápis omezení převoditelnosti akcií do obchodního rejstříku. Žalobce proto podal sám dne 24. 9. 2015 návrh na zápis omezení převoditelnosti akcií žalované do obchodního rejstříku. Usnesením Městského soudu v Praze č.j. B 11227/RD43/MSPH/Fj 294179/2015/MSPH ze dne 29. 9. 2015 bylo omezení převoditelnosti akcií do obchodního rejstříku zapsáno a k odvolání žalované pak Vrchní soud v Praze usnesením č.j. 14 Cmo 485/2015 ze dne 3. 11. 2016 návrh žalobce zamítl. Další valná hromada žalované dne 13. 11. 2015 rozhodla, že hlavním akcionářem je předseda představenstva žalované ing. J. C. a rozhodla o nuceném přechodu všech akcií společnosti do vlastnictví hlavního akcionáře. Ten se tak stal vlastníkem akcií, jejichž vlastníkem byl žalobce. Vzhledem ke zvýšení základního kapitálu žalované z 2 000 000 Kč na 32 000 000 Kč bylo valnou hromadou určeno přiměřené protiplnění ve výši 69 456 Kč za jednu kmenovou akcii o jmenovité hodnotě 10 000 Kč. Toto protiplnění bylo žalobci vyplaceno dne 20. 1. 2016. Znaleckým posudkem č. 1592/42/16 znalce ing. Otto Šmída byla určena výše přiměřeného protiplnění částkou 1 209 084 za jednu akcii o jmenovité hodnotě 10 000 Kč ke dni 3. 12. 2014, kdy valná hromada rozhodla o omezení převoditelnosti akcií. Dovožoval, že při odečtení částky, poskytnuté mu za akcie hlavním akcionářem Ing. J. C., činí jeho majetková újma 16 927 176 Kč. V příčinné souvislosti s porušením právní povinnosti žalované zapsat údaj o omezení převoditelnosti akcií do veřejného rejstříku, navazujícími postupy žalované v rozporu s dobrými mravy vedenými přímým úmyslem způsobit žalobci újmu (ujišťováním o odkoupení akcií a podání odvolání proti rozhodnutí o zápisu omezené převoditelnosti akcií do obchodního rejstříku a jeho vytěsnění) bylo žalobci znemožněno splnění nároku podle ust. § 322 odst. 1 ve vztahu k ust. § 338 odst. 1 z.o.k. a byla mu tak způsobena škoda ve výši 16 927 176 Kč. Žalobce vyzval žalovanou předžalobní výzvou k zaplacení žalované částky, ale tato byla marnou.

2. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby s tím, že předně připomínala, že zápis změny do obchodního rejstříku přitom má konstitutivní charakter a že tedy i změna stanov nabývá účinnosti ke dni zápisu těchto skutečností do obchodního rejstříku. Dovožovala, že jí nikdy nevznikla povinnost učinit veřejný návrh smlouvy do třiceti dnů ode dne zápisu omezení převoditelnosti akcií do obchodního rejstříku nikdy a že tedy ani není sporu o tom, že nebyly splněny podmínky pro učinění veřejného návrhu smlouvy. Poukazovala rovněž na to, že účelem úpravy povinného veřejného návrhu a odkupové povinnosti je umožnit vlastníkům účastnických cenných papírů, kteří nehlasovali pro omezení převoditelnosti akcií, exit z jejich investice prostřednictvím povinného veřejného návrhu. Konstatovala, že pokud k omezení reálně nedošlo, nebylo nutné tuto („kompenzační“) možnost exitu konstituovat. Zdůrazňovala, že žalobce byl písemně informován, že omezení převoditelnosti jeho akcií není účinné a že se žalovaná chystá podniknout kroky ke změně stanov, přičemž jejím cílem je ustanovení o omezení převoditelnosti akcií ze stanov zcela vypustit. Přestože žalobce znal

její aktuální skutečnou vůli ohledně znění stanov, podal dne 24. 9. 2015 k rejstříkovému soudu návrh na zápis omezení převoditelnosti akcií s odůvodněním, že si chce zajistit právo povinného odkupu, avšak nijak nevysvětlil, proč nikdy nevyužil svého zákonného odkupového práva. Jeho postup označila za účelový, resp. zneužívající, a tedy i postrádající právní ochranu. Žalovaná se dovolávala zásady předvídatelnosti a připomínala řízení ve skutkově i právně shodné věci, které probíhalo před zdejšími soudem pod sp. zn. 56 Cm 129/2017, kdy jeho rozsudek ze dne 22. 3. 2018, jímž byla žaloba zamítnuta, byl potvrzen rozsudkem Vrchního soudu v Praze č.j. 14 Cmo 204/2018 – 118 ze dne 19. 6. 2019 a dovolání žalobce ing. M. [REDAKCE] H. [REDAKCE] byla odmítnuto usnesením Nejvyššího soudu ČR č.j. 27 Cdo 3670/2019 – 153 ze dne 15. 4. 2020. Poukazovala na to, že ten potvrdil správnost závěrů odvolacího soudu s tím, že jsou v souladu s jeho ustálenou rozhodovací praxí.

3. Soud provedl dokazování všemi listinami, které navrhla a předložila žalobkyně (ust. § 120 odst. 1 o.s.ř. ve spojení s ust. § 129 odst. 1 o.s.ř.), znaleckým posudkem č. 1592/42/16 znalce Ing. Otto Šmídy (ust. § 127 o.s.ř.) a výsledkem svědka Mgr. M. [REDAKCE] B. [REDAKCE] (ust. § 126 o.s.ř.). Na ty důkazní prostředky, z nichž nebyly zjištěny relevantní skutečnosti, není dále odkazováno.
4. Ani jedna z procesních stran, ač bylo dáno poučení podle ust. § 119a odst. 1 o.s.ř. ve spojení s ust. § 205a o.s.ř., již žádné důkazní návrhy neměla, potřeba provedení dalších důkazů najevo nevyšla (ust. § 120 odst. 3 věta první o.s.ř.), soud proto při zjišťování skutkového stavu vyšel z důkazů, které před ním byly provedeny (ust. § 120 odst. 2 věta druhá o.s.ř.).
5. Po zhodnocení všech těchto důkazů podle ust. § 132 o.s.ř., kdy soud hodnotil každý důkaz jednotlivě a všechny důkazy potom v jejich vzájemné souvislosti, dospěl k závěru, že žalobě není možno vyhovět.
6. Soud považuje předně za nutné připomenout, že podle ust. § 13 zákona č. 89/2012 Sb., občanský zákoník, platného ode dne 1. 1. 2014 (dále jen „o.z.“), platí, že každý, kdo se domáhá právní ochrany, může důvodně očekávat, že jeho právní případ bude rozhodnut obdobně jako jiný právní případ, který již byl rozhodnut a který se s jeho právním případem shoduje v podstatných znacích. Odlišné rozhodnutí ve věci, která je skutkově i právně shodná s jinou věcí, o níž již bylo pravomocně rozhodnuto, by totiž bylo porušením principu předvídatelnosti soudního rozhodnutí a ochrany legitimního očekávání účastníků a takovýmto postupem by došlo i k porušení ústavně chráněného práva účastníků na spravedlivý proces.
7. V řízení byl prokázán tento skutkový děj:
8. Žalobce byl vlastníkem čtrnácti kusů kmenových akcií žalované č. 1 až 12 a 15 až 16 na jméno o nominální hodnotě 10 000 Kč (prokázáno těmito akciemi). Znaleckým posudkem č. 1592/42/16 Ing. Otto Šmídy, znalce z oboru ekonomika, bylo oceněno jmění společnosti ALEVEN Plazy a.s. a jeho hodnota byla k datu 17. 12. 2014 stanovena částkou 255 708 000 Kč, a to za použití metody kapitalizace zisků a metody účetních cen (prokázáno tímto znaleckým posudkem). Dne 30. 3. 2015 vyzval žalobce, prostřednictvím svého právního zástupce, žalovanou k uzavření smlouvy o koupi akcií (prokázáno touto výzvou) a přiložil návrh smlouvy kupní o převodu cenných papírů – čtrnácti kusů akcií za celkovou cenu 19 600 000 Kč (prokázáno tímto návrhem).
9. Notářským zápisem Mgr. Alexandry Červové, notářky v Praze, sepsaným dne 31. 3. 2015 pod sp. zn. N 112/2015, NZ 98/2015, byl osvědčen průběh řádné valné hromady společnosti ALEVEN Plazy a.s. ze dne 31. 3. 2015 a rozhodnutí valné hromady přijatá na dané valné hromadě, když přijatá rozhodnutí jsou i součástí údajů zveřejněných v obchodním rejstříku. Žalobce se této valné hromady neúčastnil (prokázáno tímto notářským zápisem, včetně jeho přílohy, ve spojení s úplným výpisem z obchodního rejstříku společnosti ALEVEN Plazy a.s. ze dne 14. 11. 2019).
10. Pravomocným usnesením zdejšího soudu č.j. 59 Cm 338/2015 – 37 ze dne 18. 3. 2016, bylo zastaveno řízení pro zpětvzetí žaloby, jíž se žalobce a Ing. M. [REDAKCE] H. [REDAKCE], jako žalobci, domáhali vůči žalované uložení povinnosti uzavřít smlouvu o převodu cenných papírů a následně, po změně

Shodu s prvopisem potvrzuje Blanka Špačková

žaloby, nároku na náhradu škody (prokázáno tímto usnesením a podstatným obsahem spisu Krajského soudu v Praze sp. zn. 59 Cm 338/2015).

11. Výzvou ze dne 21. 3. 2017 vyzval žalobce, prostřednictvím svého právního zástupce, žalovanou k zaplacení částky 16 913 974 Kč (prokázáno touto výzvou).
12. Usnesením Městského soudu v Praze čj. B 11227/RD43/MSPH, Fj 294179/2015/MSPH ze dne 29. 9. 2015 bylo rozhodnuto v rejstříkové věci navrhovatele T ■■■■■ K ■■■■■ za účasti ALEVEN Plazy a.s., m.j. tak, že jako předseda představenstva společnosti byl zapsán Dipl. Ing. J ■■■■■ C ■■■■■. Dále bylo zapsáno 200 ks kmenových akcií na jméno v listinné podobě ve jmenovité hodnotě 10 000 Kč, že veškeré akcie, na které je základní kapitál rozdělen jsou převoditelné jen s předchozím souhlasem představenstva, dále 200 ks akcie na jméno v listinné podobě ve jmenovité hodnotě 150 000 Kč s tím, že veškeré akcie, na které je základní kapitál rozdělen, jsou převoditelné jen s předchozím souhlasem představenstva (prokázáno citovaným usnesením). Do tohoto usnesení podala odvolání žalovaná a usnesením Vrchního soudu v Praze čj. 14 Cmo 485/2015 ze dne 3. 11. 2016 bylo usnesení Městského soudu v Praze v části výroku, jímž bylo zapsáno omezení převoditelnosti akcií změněno tak, že tento návrh byl zamítnut (nesporná skutečnost, soudu navíc známa z jeho činnosti).
13. Soudu je z jeho činnosti známo, že rozsudkem č. j. 56 Cm 129/2017- 93 ze dne 22. 3. 2018 zamítl žalobu M ■■■■■ H ■■■■■, aby byla žalované uložena povinnost zaplatit žalobci 1 209 084 Kč s příslušenstvím. Tato částka měla představovat náhradu škody, která měla tomuto žalobci vzniknout tím, že žalovaná (navzdory rozhodnutí valné hromady) nepodala návrh na zápis omezení převoditelnosti akcií, v důsledku čehož společnosti nevznikla povinnost učinit žalobci nabídku odkupu ve smyslu ust. § 335 z.o.k. Škoda byla vyčíslena jako rozdíl mezi „reálnou hodnotou“ svých akcií v době, kdy valná hromada rozhodla o omezení převoditelnosti akcií na jméno, a částkou, která mu byla vyplacena jako přiměřené protiplnění poté, kdy došlo ke zvýšení základního kapitálu společnosti upsáním nových akcií (aniž by žalobce využil přednostní právo na upsání nových akcií), respektive poté, kdy došlo k nucenému přechodu účastnických cenných papírů na hlavního akcionáře. K odvolání tohoto žalobce Vrchní soud v Praze rozsudkem č. j. 14 Cmo 204/2018 – 118 ze dne 19. 6. 2019 potvrdil rozsudek soudu prvního stupně a Nejvyšší soud ČR pak usnesením č.j. 27 Cdo 3670/2019 – 153 ze dne 15. 4. 2020 odmítl dovolání žalobce proti uvedenému rozsudku Vrchního soudu v Praze.
14. Podle ust. § 2909 o.z. škůdce, který poškozenému způsobí škodu úmyslným porušením dobrých mravů, je povinen ji nahradit. Podle ust. § 2910 o.z. škůdce, který je vlastním zaviněním porušení povinnost stanovenou zákonem a zasáhne tak do absolutního práva poškozeného, nahradí poškozenému, co tím způsobil. Povinnost k náhradě vznikne i škůdci, který zasáhne do jiného práva poškozeného zaviněním porušením zákonné povinnosti stanovené na ochranu takového práva. Podle ust. § 2911 o. z. způsobí-li škůdce poškozenému škodu porušením zákonné povinnosti, má se za to, že škodu zavinil z nedbalosti.
15. Podle ust. § 335 odst. 1 z.o.k. rozhodne-li valná hromada o změně druhu akcií nebo o omezení převoditelnosti akcií na jméno nebo zaknihovaných akcií anebo o jejím zpřísnění, učiní ohledně těchto akcií společnost do 30 dnů ode dne zápisu těchto skutečností do obchodního rejstříku veřejný návrh smlouvy. Podle odst. 2 představenstvo oznámí bez zbytečného odkladu způsobem určeným tímto zákonem a stanovami pro svolání valné hromady den, k němuž byla zapsána změna druhu akcií nebo omezení převoditelnosti akcií do obchodního rejstříku.
16. Podle ust. § 327 z.o.k. platí, že povinný veřejný návrh smlouvy je veřejný návrh smlouvy učiněný navrhovatelem ke splnění zákonem uložené povinnosti odkoupit účastnické cenné papíry.
17. Podle ust. § 395 z.o.k. vlastníci účastnických cenných papírů, vůči kterým může hlavní akcionář uplatnit postup podle ust. § 375, mohou požadovat, aby jejich účastnické cenné papíry hlavní

akcionář odkoupil postupem podle ustanovení tohoto zákona o povinném veřejném návrhu smlouvy.

18. Podle ust. § 431 odst. 1 z.o.k. v případě, že valná hromada rozhoduje o štěpení akcií či spojení více akcií do jedné, o změně formy nebo druhu akcií anebo o omezení převoditelnosti akcií na jméno nebo zaknihovaných akcií či její změně, nabývá změna stanov účinnosti ke dni zápisu těchto skutečností do obchodního rejstříku.
19. Podle ust. § 11 odst. 1 z.v.r. nestanoví-li jiný zákon jinak, může návrh na zápis podat pouze osoba uvedená v tomto zákoně. Podle odst. 2 musí být návrh na zápis podán bez zbytečného odkladu po vzniku rozhodné skutečnosti. Podle odst. 3 platí, že nesplní-li osoba podle odstavce 1 povinnost podat návrh na zápis do 15 dnů ode dne, kdy jí tato povinnost vznikla, může návrh na zápis podat každý, kdo na něm doloží právní zájem a k návrhu na zápis přiloží listiny, jimiž mají být doloženy skutečnosti zapisované do veřejného rejstříku.
20. Mezi účastníky řízení nebyl spor o tom, že na základě rozhodnutí valné hromady ze dne 3. 12. 2014 byla přijata změna stanov společnosti ALEVEN Plazy a.s., a to tak, že převoditelnost akcie na jméno je omezena a že k převodu akcií na jméno je třeba souhlasu představenstva. Spor nebyl ani o tom, že návrh na zápis omezení převoditelnosti akcií do obchodního rejstříku nebyl žalovanou podán. Pro posuzovanou věc je nerozhodné, zda k tomu došlo úmyslně či opomenutím. Pokud nedošlo k zápisu omezení převoditelnosti akcií do obchodního rejstříku, které tvořilo součást změny stanov žalované, nenabyla tato změna stanov účinnosti v souladu s ust. § 431 odst. 1 z.o.k. Povinnost žalované učinit veřejný návrh smlouvy na odkup akcií jí tak nevznikl. Pokud by omezení převoditelnosti akcií bylo do obchodního rejstříku zapsáno, vznikla by jí povinnost učinit žalobci veřejný návrh smlouvy na odkup akcií, a nelze bez dalšího dovodit, že takovýto návrh byl akceptován. Soud má za prokázané, že valná hromada ze dne 31. 3. 2015 rozhodla o zvýšení základního kapitálu žalované na částku 32 000 000 Kč formou upsání nových akcií. Žalobci tak vzniklo přednostní právo v souladu s ust. § 484 z.o.k. upsat část nových akcií společnosti upisovaných ke zvýšení základního kapitálu v rozsahu jeho podílu. Takovým postupem by byl zachován jeho podíl na základním kapitálu společnosti a hlasovacích právech žalované v původním rozsahu. Tím, že žalobce nevyužil tohoto svého práva, došlo ke zmenšení jeho majetkové účasti v žalované, což však nelze klást žalované k tíži. Skutečností je, že žalobce měl i další možnosti ukončení účasti v žalované a to ještě předtím, než došlo ke zvýšení základního kapitálu žalované (dobrovolný prodej akcií, postup podle ust. § 395 z.o.k. právo na odkup akcií), které však nevyužil.
21. Aby mohl být žalobce ve věci úspěšný, musely by být dány všechny předpoklady vzniku odpovědnosti za škodu podle ust. § 2910 o.z., tedy zaviněné porušení zákonné povinnosti, vznik škody a příčinná souvislost mezi porušením povinnosti a vznikem škody.
22. Soud se nejprve zabýval otázkou, zda žalované vůbec vznikla povinnost podle ust. § 11 odst. 2 z.v.r. podat bez zbytečného odkladu návrh na zápis omezení převoditelnosti akcií do obchodního rejstříku, když jde o zápis konstitutivní (srov. ust. § 431 odst. 1 z.o.k.).
23. Nelze přehlédnout, že valná hromada žalované, jako její nejvyšší orgán, rozhodla dne 3. 12. 2014 o změně stanov omezením převoditelnosti akcií souhlasem představenstva. Jedná se o skutečnost povinně zapisovanou do obchodního rejstříku, jak vyplývá z ust. § 48 odst. 1 písm. k) z.v.r., bez možnosti společnosti vybrat si, zda chce nakonec dosáhnout účinků spojených s takovýmto zápisem či nikoliv. Na společnosti - resp. jejím představenstvu - bylo učinit veškeré potřebné kroky k tomu, aby tato změna byla skutečně realizována. Takže představenstvo společnosti mělo povinnost podat bez zbytečného odkladu příslušný návrh na zápis změn do obchodního rejstříku.
24. Lhůta bez zbytečného odkladu je lhůtou pořádkovou, v poměrech projednávané věci nebyl takový návrh společnosti podán až do následného zrušení tohoto omezení usnesením valné hromady ze dne 14. 10. 2015, takže zákonem stanovená lhůta marně uplynula, a žalovaná se ocitla v prodlení se splněním řešené povinnosti. Jak vyplývá z ust. § 2911 o.z., tak minimálně nedbalostní forma

zavinění se presumuje, přičemž žalovaná v řízení netvrdila ani neprokazovala, že by porušení povinnosti nezavinila. Tímto byl splněn první předpoklad odpovědnosti, tedy zaviněné porušení zákonné povinnosti.

25. Dalšími předpoklady je vznik škody a příčinná souvislost mezi porušením povinnosti a vznikem škody.
26. Škoda je v právní teorii i soudní praxi chápána jako újma způsobená poškozenému, vyjádřitelná penězi. Tato je dále členěna na škodu skutečnou (spočívající ve zmenšení majetku poškozeného a představující majetkové hodnoty, které by bylo nutné vynaložit, aby došlo k uvedení věci v předešlý stav) a na škodu spočívající v tom, co poškozenému ušlo (ušlý zisk); tedy v tom, že v důsledku škodní události se majetek poškozeného nerozmnožil, ačkoli se to vzhledem k pravidelnému běhu věcí dalo očekávat. V poměrech projednávané věci žalobce kalkuluje se skutečnou škodou spočívající ve zmenšení hodnoty jeho akcie v době nuceného přechodu na většinového akcionáře oproti její hodnotě ke dni 3. 12. 2014.
27. Tím, že žalovaná porušila výše uvedenou povinnost, nedošlo k valnou hromadou zamýšlenému omezení převoditelnosti žalobcem vlastněných akcií, které zůstaly neomezeně převoditelné, a tento stav trval až do doby zmíněného zrušení tohoto omezení valnou hromadou dne 14. 10. 2015, ale i poté. Samotná řešená liknavost žalované neměla žádný negativní dopad na hodnotu akcií ve vlastnictví žalobce, ani do jeho akcionářských práv.
28. Jak dále konstatoval Vrchní soud v Praze ve svém rozsudku č.j. 14 Cmo 204/2018 – 118 ze dne 19. 6. 2019, tak smyslem povinnosti učinit veřejný návrh smlouvy o převodu akcií podle ust. § 335 z.o.k. je poskytnout akcionářům možnost exitu ze společnosti, ale až poté, co na ně daná změna stanov skutečně dolehne, tedy po účinnosti takové změny odvozené od zápisu do obchodního rejstříku.
29. Pokud by nenásledovalo shora popsané zvýšení základního kapitálu žalované a následně vytěsnění menšinových akcionářů postupem podle ust. § 375 a násl. z.o.k., nic by patrně žalobci nebránilo, aby byl nadále akcionářem žalované se čtrnácti neomezeně převoditelnými kmenovými akciemi o nominální hodnotě 10 000 Kč s nezměněným 0,5% podílem na základním kapitálu společnosti. Ve shodě s judikaturou Vrchního soudu v Praze (např. výše citovaný rozsudek) soud uzavírá, že nesplněním zmíněné povinnosti žalobci žádná škoda nevznikla.
30. Vrchní soud v Praze v uvedeném rozsudku dále konstatoval, že soudy při své rozhodovací činnosti konstantně vychází z toho, že příčinná souvislost je dána tehdy, jestliže škodná událost skutečně způsobila škodu, o jejíž náhradu jde, přičemž příčinnou souvislost nelze zaměňovat za souvislost časovou. Byla-li příčinou vzniku škody jiná skutečnost, odpovědnost za škodu nenastává; příčinou vzniku škody může být jen ta okolnost, která škodu způsobila a bez níž by škodlivý následek nenastal. Při zjišťování příčinné souvislosti je přitom třeba zkoumat, zda v komplexu skutečností přicházejících v úvahu jako příčiny škody existuje skutečnost, se kterou zákon odpovědnost v daném případě spojuje. Příčina musí mít nepochybnou věcnou vazbu na vznik škody; příčinná souvislost mezi porušením povinnosti platit řádně a včas nájemné a vzniklou (tvrzenou) škodou (ušlým ziskem) tak není dána tam, kde do děje vstoupila jiná skutečnost, která je pro vznik škody rozhodující, tedy je-li vznik újmy vyvolán bezprostředně okolností, která nemá věcný vztah k porušení povinnosti. Zde poukázal na závěry rozsudku Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 1 Cz 86/90 ze dne 30. 11. 1990, publikovaného pod č. 7 ve Sbírce soudních rozhodnutí a stanovisek, ročník 1992, či na jeho pozdější rozsudek sp. zn. 29 Odo 1220/2005 ze dne 27. 9. 2007, uveřejněného pod č. 33/2008 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek.
31. V poměrech projednávané věci došlo ke snížení hodnoty podílu žalobce ve společnosti představovaného zmíněnou akcií nezávisle na porušení řešené povinnosti v důsledku zvýšení základního kapitálu společnosti, na kterém se žalobce z vlastního rozhodnutí nepodílel. Ve shodě s výše popsanými závěry Vrchního soudu v Praze soud uzavírá, že příčinná souvislost

mezi porušením řešené povinnosti a snížením hodnoty podílu žalobce v žalované společnosti dána není.

32. Nelze totiž než konstatovat, že za situace, kdy valná hromada žalované rozhodla dne 31. 3. 2015 o zvýšení jejího základního kapitálu z částky 2 000 000 Kč na částku 32 000 000 Kč formou upsání nových akcií, měl žalobce možnost se, podle ust. § 484 odst. 1 z.o.k. podílet na úpisu nových akcií žalované a zachovat si tak podíl na základním kapitálu a hlasovacích právech žalované v původním rozsahu. Ten ale tohoto svého práva nevyužil, čímž došlo k poklesu jeho podílu na základním kapitálu a hlasovacích právech žalované. Poté pak došlo k nucenému přechodu akcií žalobce na hlavního akcionáře, přičemž žalobci bylo za jeho akcie řádně a včas vyplaceno přiměřené protiplnění. Pokud by žalobce využil přednostní právo na úpis akcií při zvyšování základního kapitálu žalované, jeho podíl na základním kapitálu a hlasovacích právech žalované by zůstal zachován. Soud uzavírá, že žalobce je odpovědný za zmenšení své majetkové účasti a že tedy tuto skutečnost nelze klást k tíži žalované. V době, kdy mělo dojít k zápisu omezení převoditelnosti akcií, mohl žalobce využít též postup, předpokládaný v ust. § 395 z.o.k., kdy mohl požadovat, aby od něj hlavní akcionář jeho akcie odkoupil postupem podle ust. § 327 z.o.k., čehož však nevyužil.
33. Nejvyšší soud ČR v rámci usnesení č.j. 27 Cdo 3670/2019 – 153 ze dne 15. 4. 2020 kromě jiného uvedl, že příčinná souvislost je dána tehdy, jestliže škodná událost skutečně způsobila škodu, o jejíž náhradu jde. Příčinnou souvislost nelze zaměňovat za souvislost časovou (srov. například rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 1 Cz 86/90 ze dne 30. 11. 1990, uveřejněný pod číslem 7/1992 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek). Při zjišťování příčinné souvislosti je třeba zkoumat, zda v komplexu skutečností, přicházejících v úvahu jako příčiny škody existuje skutečnost, se kterou zákon odpovědnost v daném případě spojuje. Příčina musí mít nepochybnou věcnou vazbu na vznik škody; byla-li příčinou vzniku škody jiná skutečnost, odpovědnost za škodu nenastává (srov. například rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 29 Odo 1220/2005 ze dne 27. 9. 2007, uveřejněný pod číslem 33/2008 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek). O vztah příčinné souvislosti (tzv. kauzální nexus) jde jen tehdy, jestliže škoda vznikla následkem protiprávního jednání, tedy je-li doloženo, že nebyť takového porušení povinnosti, ke škodě by podle obvyklého chodu věcí nedošlo (teorie tzv. adekvátní příčinné souvislosti) [srov. například rozsudek Nejvyššího soudu ČR sp. zn. 31 Cdo 1791/2011 ze dne 12. 9. 2012, uveřejněný pod číslem 7/2013 Sbírky soudních rozhodnutí a stanovisek, či v rozhodovací praxi Ústavního soudu např. nález sp. zn. I. ÚS 312/05 ze dne 1. 11. 2007, uveřejněný pod číslem 177/2007 Sbírky nálezů a usnesení Ústavního soudu]. Poukázal na to, že v projednávané věci odvolací soud uvedl, že porušení povinnosti podat návrh na zápis omezení převoditelnosti akcií nemělo žádný negativní dopad na hodnotu akcií dovolatele. Pokud by totiž nedošlo ke zvýšení základního kapitálu (které bylo následováno nuceným přechodem účastnických cenných papírů hlavního akcionáře), zůstal by dovolatel akcionářem společnosti, a to aniž by byl omezen v možnosti své akcie převést. Nadto odvolací soud doplnil, že ke snížení hodnoty akcií došlo nezávisle na porušení povinnosti podat návrh na zápis omezení převoditelnosti (příčinou bylo „zvýšení základního kapitálu, na kterém se žalobce z vlastního rozhodnutí nepodílel“)… Uzavřel, že závěry odvolacího soudu jsou s ustálenou rozhodovací praxí dovolacího soudu v souladu.
34. Soud se zabýval i námitkou zneužití práva žalovanou, kterou v řízení vznesl žalobce, ale nic takového ve věci neshledal. Její postup byl ve všech ohledech naprosto běžný, zákonný a nijak se nevymykal obdobné běžné praxi jiných obchodních společností. Podání odvolání proti usnesení Městského soudu v Praze č.j. B 11227/RD43/MSPH, Fj 294179/2015/MSPH ze dne 29. 9. 2015 není možno navíc považovat ani za nedůvodnou obstrukci, neboť žalovaná využila svých procesních možností a navíc jí bylo Vrchním soudem v Praze vyhověno Nelze přehlédnout, že žalobce byl informován, že omezení převoditelnosti jeho akcií není účinné a že se žalovaná chystá podniknout kroky ke změně stanov, když jejím cílem bylo ustanovení o omezení převoditelnosti akcií ze stanov zcela vypustit.

35. S ohledem na vše, výše uvedené (skutková zjištění, judikatura Vrchního soudu v Praze, Nejvyššího soudu ČR a Ústavního soudu, spolu se zásadou předvídatelnosti soudního rozhodnutí a ochrany legitimního očekávání účastníků, jakož i ústavně chráněným právem účastníků na spravedlivý proces) soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
36. Ve věci plně úspěšné žalované v souladu s ust. § 142 odst. 1 o.s.ř. po právu náleží náhrada nákladů řízení.
37. Ta sestává z náhrady za náklady na právní zastoupení advokátem podle vyhl. č. 177/1996 Sb. (dále jen „AT“). Ty jsou tvořeny čtyřmi hlavními úkony po 24 300 Kč [ust. § 11 odst. 1, a to 1x podle písm. a) - převzetí a příprava zastoupení, 1x podle písm. d) – vyjádření k původní žalobě, a 2x podle písm. g) - účast na jednáních dne 9. 8. 2018 a dne 8. 11. 2018, když výše je dána ust. § 7 bod 6. AT ve spojení s ust. § 8 odst. 1 AT, z punkta 4 000 000 Kč], šesti hlavními úkony po 51 100 Kč [ust. § 11 odst. 1, a to 4x podle písm. d) – sepis vyjádření ze dne 4. 9. 2019, ze dne 7. 5. 2020, ze dne 14. 5. 2020 a ze dne 29. 5. 2020, 2x podle písm. g) - účast na jednáních dne 14. 11. 2019 a dne 20. 2. 2020, když výše je dána ust. § 7 bod 7. AT ve spojení s ust. § 8 odst. 1 AT, z punkta 16 927 176 Kč, dvěma hlavními úkony po 25 550 Kč [ust. § 11 odst. 2, a to 1x podle písm. d) – sepis podání ze dne 22. 1. 2020 a 1x podle písm. f) – účast na jednání dne 11. 6. 2020] a dvanáctkrát náhrada hotových výdajů po 300 Kč (ust. § 13 odst. 3 AT). Dále pak byla přiznána 21% daň z přidané hodnoty [ust. § 47 odst. 1, písm. a) zák. č. 235/2004 v platném znění] z výše uvedených položek ve výši 96 285 Kč (ust. § 137 odst. 3 o.s.ř.). Celkové náklady žalované tedy činí za tuto část řízení 554 785 Kč a jejich náhrada jí byla přisouzena na zákonné platební místo (ust. § 149 odst. 1 o.s.ř.). Lhůta k plnění byla ponechána obecná (ust. § 160 odst. 1 věta první před středníkem o.s.ř.), neboť pro lhůtu jinou neshledal soud žádné důvody.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do 15 dnů ode dne doručení jeho písemného vyhotovení k Vrchnímu soudu v Praze prostřednictvím soudu zdejšího.

Nesplní-li povinný dobrovolně, co mu ukládá vykonatelné rozhodnutí, může podat oprávněná návrh na jeho soudní výkon.

Praha 11. června 2020

Mgr. Vladimír S o u k u p, v.r.
samosoudce